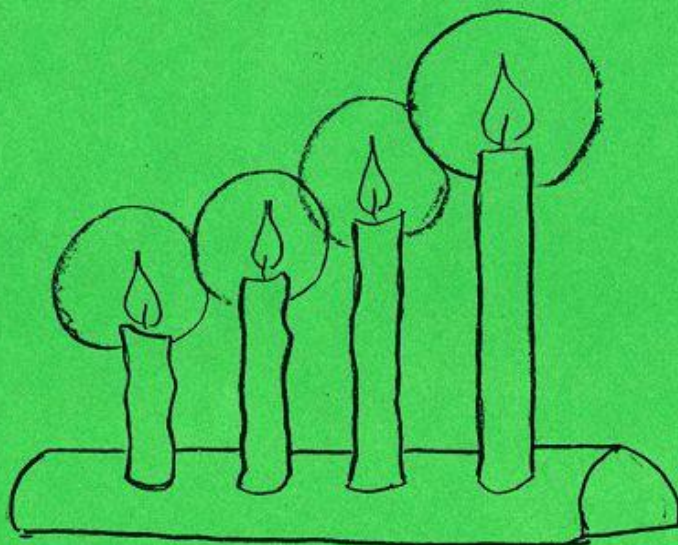

S I S Ä L L Y S

Yrjö Launonen	Yritetään yhdessä	1
Antti Alhonsaari	Eikö jouluun kyllästy?	2
Kirsi Isotalo	Minun jouluni	3
	Opiskelijan mietteitä	4
NDS II:n opiskelijat	Kynttiläajatuksia	4
Juha-Matti Kivimäki	Siunattu joulu	6
Irja Askola	"Ja maassa rauha..."	7
Mirjami Antola	Syksystä säilynyttä	8

Yritetään yhdessä

Onko sinulla yhtään ystävää täällä opistossa? Toivottavasti on. Tällaisessa opistoyhteisössä hyvän ystävän merkitys korostuu. Toisaalta sanotaan, että yksi hyvä ystävä riittää. Ystävä isolla Y:llä. Mutta meidän joukossamme, opiskelijoissa ja työntekijöissä, voi olla sellaisia, joilla ei ole suurta eikä pientä ystävää. Ja näin suuressa yhteisössä yksinäisyys korostuu. Mitä voisimme tehdä yksinäisten hyväksi? Näin joulun alla tätä sopii erityisen hyvin mietiskellä.

Käsissäsi on uusi yritys. Yritys tehdä jotain yhdessä, luoda ja ylläpitää yhteishenkeä, työn iloa, ystävyyttä, sanalla sanoen luoda ja ylläpitää hyvää elämää. Emme kuvittelekaan, että tämä uusi yritys, tämä ikioma lehtemme, olisi sesam, taikasana, joka tuon kaiken tekisi. Mutta meillä, tällaisen lehden tekemisestä innostuneilla, on semmoinen näky, että kaikella yhteisellä tässä opistoyhteisössä on yhteyttä luova vaikutus. Sitäpaitsi, tämä on kristillinen yhteisö, ainakin sellaiseksi tarkoitettu, mutta kristillinen se on vain siinä määrin kuin sillä on kristittyjä jäseniä. Ei synnittämiä "kympin" ihmisiä, mutta kaikessa heikkoudessaan kilvoittelevia ja Jumalan armoon turvautuvia kristittyjä.

Niin, onko sinulla ystävää? Toivottavasti on. Mutta toivottavasti se ei ole sisänlämpivää, itsekästä ystävyyttä. Eikö ystävyys ole käyttövoimaa, joka säteilee ympäristöönsä. Eikö se ole tervettä vain silloin, kun se luo turvallisuutta ja lämpöä koko yhteisöön. Tämä lehti haluaa olla yksi ystävyyskäyttövoiman kanava. Seuraavia numeroita olette kaikki tervetulleita tekemään. Tämä on yhteinen yritys. JOULURAUHAA JA UUDEN VUODEN SIUNAUSTA TEILLE KAIKILLE

Yrjö Launonen

E I K Ö J O U L U U N K Y L L Ä S T Y ?

Toisiin asioihin kyllästyy toisiin ei.
T y ö h ö n kyllästyy aika pian. Päivän
mittaan on pidettävä taukoja, ja viikon
lopulla täytyy pitää vapaata, muuten
työntekoon tukehtuu. Eivätkä nämäkään
tauot auta, vaan välillä pitää olla
kunnon lomaa. T a v a r o i h i n
kyllästyy myös aika nopeasti. Uusi kirja,
uudet vaatteet, uusi polkupyörä -
niissä on hohtoa ja säteilyä. Mutta perin
äkkiä se hohto haalistuu. Juuri tähän
perustuen kauppamiehet yrittävät
tyrkyttää meille tavaroitaan. Muotia
muutellaan tarkoituksellisesti, niin että
uudet mallit näyttäisivät houkuttelevam-
milta vanhojen, kyllästyttävien rinnalla.
Näin me helposti lumoudumme ostamaan
sellaista, mitä emme tarvitsekaan.
I h m i s i i n kyllästyy toisinaan.
Mukavakin kämppäkaveri alkaa kuukausien
mittaan tuntua rasittavalta. Hän käy
hermoille siksi, että hän on niin tuttu.
Loma virkistää siitäkin syystä, että
tapaa uudenlaisia piristäviä ihmisiä.

Mutta j u h l i i n ei näköjään kyllästykään
kovin helposti. Syntymäpäiviä, nimipäiviä,
läksiäisiä, tulojuhlia, valmistujaisia,
perhejuhlia kannattaa aina viettää. J o u l u
on näistä juhlista parhaimpia. Siihen ei
kyllästy. Me nimenomaan haluamme aina samoja
juhlamenoja: tiernapojat, Enkeli taivaan,
tortut, kynttilät.

Yksi syy siihen että jouluun ei kyllästy,
on sen sanoma. Joulu ei olekaan vain sellainen
juhla, jota me ihmiset järjestelemme. Sen
jouluvirren takana, jota me veisaamme, on toinen
jouluvirsi, se jota lauletaan meille. Se on
virsi Jumalan rakkaudesta, maailman toivosta,
siitä, että valkeus on tullut maailmaan. Kun
tämä tulvahtaa meidän maailmaamme, silloin
arki alkaa hohtaa uudelleen ja kyllästyminen
häviää.

Antti Alhonsaari

Minun jouluni

"Jollei jouluna ole lunta, voisko Joulupukki tullakaan", on soinut usein korvissani näin joulun alla. On surullista katsella ympärilleen ja huomata, että lunta ei ole mailla eikä halmeilla. Nyt kuitenkin on suurin toiveeni joulun alla täyttynyt: on lunta ja pakkasta. On ihanaa, kun saa astella kirkkoon pakkasen narskuessa kengänpohjien alla ja tähtien tuikkiessa yönsinisellä taivaalla.

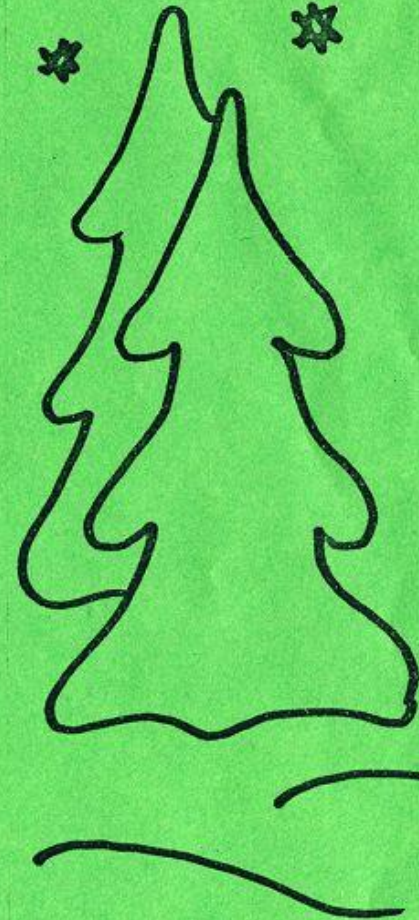
Toinen tärkeä asia minulle joulussa on rauha. Saa istua omassa nojatuolissa kynttilän valossa ja lukea runoja ja jouluevankeliumia. On vaikeaa ymmärtää ihmisiä, joille tärkein asia joulussa on ruoka ja lahjat; joille joulun sanoma ei merkitse mitään.

Ihmiset jotka ovat minulle rakkaita, ovat lähelläni jouluna. On hyvä tuntee olevansa tarvittu ja rakastettu. On onnellinen olo, kun joku muistaa kortilla.

Kuitenkin me ihmiset hössötämme ja huolehdimme usein turhista asioista. Keräämme itsellemme stressiä ja murheita asioista, joilla ei ole suurtakaan merkitystä. Meillä on mahdollisuus muuttaa tapamme, joten tehkäämme se nyt.

Unohda kiire ja hoppu. Anna aikaa itsellesi ja ystävillesi. Muista joulun sanoma. Polta kynttilöitä ja ajattele. Rakasta koko maailmaa - ehkä se vielä joskus hymyilee.

Jouluterveisin
Kirsi Isotalo, KKL

OPISKELIJAN MIETTEITÄ

Useimmat opiskelijat viettävät lukukautensa kaukana kotoa. Ajatukset viipyvät kuitenkin usein läheisten luona, perhepiirin tapahtumissa. Oheinen runo on syntynyt näissä tunnelmissa. Joulukuun meidän Jumalasta, joka tuli luoksemme pienen lapsen hahmossa. Hänen ihmiseksitulossaan jokainen ihmiselämä, pieni ja isompi, on saanut mittaamattoman arvon.

Laulu syntymättömälle lapselle

Sinä pienoinen
olet kananmunan kokoinen
Olet vielä aivan pieni,
mutta kasvat ja kehityt
päivä päivältä suuremmaksi
ja vahvemmaksi

Sinulla ei ole korvia
eikä varpaita
pian alat potkia äitiäsi
vatsaan
Ilmoitat että olet olemassa

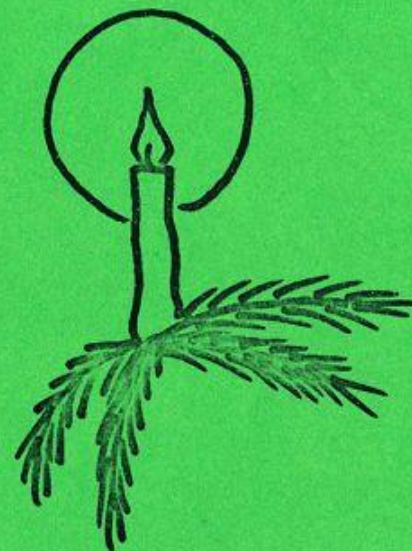
Sinä kananmunan kokoinen
tulet meidän keskellemme
Odotamme sinua

Tule pian
rakas lapsi
Olet jo osa meitä
- rakastamme sinua jo nyt.

KYNTTILÄAJATUKSIA

Kynttilä
Lämmität
- vain läsnäolollasi
Joku sanoi:
minä olen
maailman valkeus
- sana jäi
lämmittämään monia

Huvipuistossa aikuiset tönivät
lapsia pois tieltään.
Jossain toisessa maailmassa
neuvotellaan rauhasta
kädet nyrkissä
Minun maailmassani etsitään
vastauksia valheesta;
totuus ei enää maksa vaivaa,
se on unohtunut valheen jälkien
painanteisiin.
Kynttilä palaa siitä huolimatta.

Kynttilä:
valoa, läpöä, turvallisuutta.
Herra, tee minusta palava
kynttilä pimeään maailmaan.
Valoa, lämpöä, turvallisuutta
Sinulta minulle
minulta muille.

Kynttilän liekissä
minä
minun elämäni
Minä annan valoa
jos vain uskon niin
pienestä uskonpuutteesta
sammun, ja
jäljellä on vain
murtunut
sydänlanka.

"Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni"

Tämän liekin ja
kytevän sydänlangan
annan työkaluiksi.

Liekkini syttyi, sain
sen lahjaksi.
Lahjaksi sen annan.

Kynttilä
ja elämä.
Molemmat palavat
- kuumasti.

Kynttilän liekissä
palaa kärpäsen siivet.
Elämänliekissä
ihmisen.

Minä olen valinnut
kynttiläni
- polttaakseni sitä
molemmista päistä.

Jos vain hetken löytäisin
- yhteisen
olla kanssasi hiljaa
- kuuntelijana
oppia valostasi
oppia voimastasi lämmittää

Kynttilän on koko ajan pienennyttävä,
jotta se pystyisi luomaan valoaan ympärilleen.

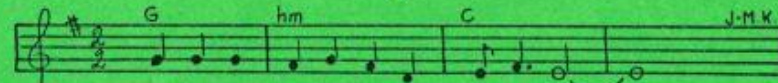

Hiljaa, yksin, uskollisesti
toivoen elävänsä loppuun,
loppuaan odottaen.
Elää, lämmittää, valaista
vain oman voimansa verran
ja kuitenkin riittävästi.
Tietäen pienenkin tulen merkitsevän
kuolemaa, ja silti rauhassa eläen
- omaa elämää muiden hyväksi,
uskollisesti,
hiljaa,
rauhaa tuoden.

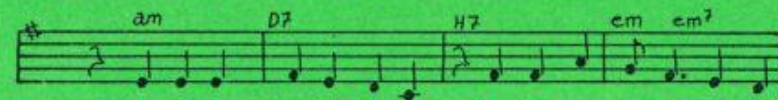
Se tuo mieleeni joulun odotuksen
Se valaisee, lämmittää
Se hiljentää mieleni
- tuo pieni kynttilän
palava liekki

Sytytän kynttilän
istahdan lattialle sen viereen
ja itken

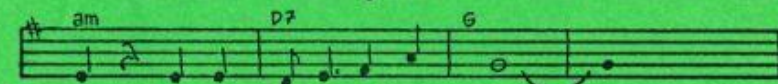
Siunattu joulu

① Taas ker-ran vuo-den hu-maan ku-lu-neen

on ees-säin jäl-leen jou-lu näin taas-en ko-ke-a mä

saan jou-lun a-jan siu-na-tun.

- ② En taaksein katso eilispäivään
saan tällaisenaan tulla
kuin pienen lapsen kaltainen
taas koen joulun siunatun
- ③ Tää juhla ihmismielet lämmittää
voin käden käteen liittää
saan rakkautta hengittää
taas joulun näen siunatun

1. säkeistö uudelleen

"JA MAASSA RAUHA..."

haastattelemme Irja Askolaa

Irja, olet usein puhunut "itsensä kokoisesta rauhantyöstä". Mitä se olisi meidän yhteisössämme?

Ensimmäinen askel: Rauha ei tule eikä toteudu vain poliitikkojen, tiedemiesten ja suurvaltojen edustajien puheiden kautta. Myös minä olen osa miljoonia ihmisiä, jotka joko edesauttavat tai vaikeuttavat mielekkään, turvallisen ja oikeudenmukaisen elämän toteutumista. Tämän lauseen hyväksymisen jälkeen ei tule pistettä: alkaa prosessi ja elämisenarvoinen seikkailu, jossa yhä useammin kysyy ystävien kanssa sitä, miten omassa elämässäni - ja muiden - olisi vähemmän vihaa ja enemmän lämpöä, vähemmän alistumista ja enemmän rohkeutta, vähemmän pelkoa ja enemmän turvallisuutta, vähemmän nälkää ja enemmän leipää, vähemmän ...

Toinen askel: Opistoyhteisössämme rauhankasvatus on tiedon hankkimista ja samalla rohkean, toimintaan ja muutokseen kykenevän elämäntavan opettelua. Se on kurssilla ristiriitojen käsittelyn opettelua, se on kansainvälisten ongelmien sijoittamista eri oppiaineitten yhteyteen, se on rukousta, kyselyä ja Jumalan lasten yhteyttä yli totunnaisten rajojen.

Kolmas askel: "Itsensä kokoista rauhantyötä" ei voi toiselle osoittaa tai määrätä. Sinun itsesi on kysyttävä, miten minun elämäni voi olla tulkki rohkeasta ja elämisenarvoisesta elämästä!

Liittyykö mielestäsi joulun sanoma "maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto" jollakin tavalla myös rauhantyöhön?

Jumala halusi tulla maailmaan, elämän äärelle. Joulun sanoma ei tempaa meitä katselemaan taivaalle, vaan hyvin alas ja lähelle. Enkeli ei tullut kertomaan, että jossakin kaukana meistä on rauha ja rakkaus. Enkeli kuulutti Jumalan lähelle tuloa ja hyvää tahtoa maan päällä. Me olemme kristittyinä osallisia tästä toivosta ja tehtävästä. Jumalan tahto on, että tällä maapallolla, tässä maassa ja kaupungissa vallitsee rauha ja ihmisten on mahdollista elää mielekästä elämää.

Rauhantyö on yksi tapa kuulla jouluevankeliumin "toimeksianto-osa". Paimenet palasivat seimen ääreltä arkeensa, ja jotakin oli kuitenkin muuttunut. Ehkä meistä joitakin kutsutaan tämän vuoden joululomalta, seimen ääreltä, palaamaan arkeen entistä tietoisempina omasta tehtävästämme "maailman elämän puolesta". Ehkä joulun tänä vuonna puhuukin uudella lailla ... ehkä joulun onkin kutsu johonkin.

OH

SYKSYSTÄ SÄILYNYTTÄ

On runoratsuni rampa, äkeä kaakki.
Kronikan teko on sille malkoinen raakki.
Minä urheasti silti yritän sen selkään,
vaikka kaiken aikaa putoamista pelkään.

Aatos taaksepäin jo kelaa,
kukin mielessänsä syksyänsä selaa;
minäkin nyt itsekseni mietin,
miten menneen syksyni mä vietin.

On kulunut syksy antanut ystävät uudet
ja tutuksi tulleet on talon velvollisuudet
ja opisto suuri, vilkas, virikkeitä täynnä,
en ole ennen töissä tämmöisessä käynnä.

Kävi talossa runsaasti miestä ja naista,
oli kurssia, kokousta, päivää monenlaista,
kävi visiittivieraita jopa ulkomaista:
näki täällä saksalaista, tanskalaista.

Opiskelijoita talossa on parisen sataa,
jotka päähänsä täällä tietoa lataa
ja illalla kämpällä ovat samaa pataa.
Kuka väittäis että iltaisin aika mataa?

On kartanolla kolme kurssia täällä,
jotka luottavat yleissivistyksen mahtiin.
Siis sisulla sitkeinä joka säällä
he yleissivistystä hankkivat reippaaseen
tahtiin.

Ja ammatti taas muilla onkin mielessä,
nyt läjäpäissään tuntuu olevan jo työtä,
niin että joskus kaikki näyttää olevan pielessä,
vaan tieto, taito kasvaa tenttikirjain myötä.

Toi syyskuun loppu lolot taloon
eka kertaa, valmistumaan ammattiinsa jaloön.
Ja marraskuu sitten auskut taloon toi,
ihmeen hauskoja tunteja sitä pitääkin voi!

Opetukseen uutuus nyt on tullut,
siitä innostuimme aluksi kuin hullut:
näät videot, tuo ihme tekniikan, on saatu taloon,
jopa joutuu opetustyö uuteen valoon.

Jotkut opetuksessa jo videoita käyttää,
vaan minusta homma vielä niin vaikealta näyttää.
Ei riitä anti yhden koulutuspäivän,
kun laitteista tajusin vasta kalpean häivän.

Käsitöihin innostus meillä oli juuri,
oli kappelistakin tulla käsityöluokka suuri.
Vaan sensuuri asiaan nenänsä laitto
ja puikot, oikohöylät sanan miekalla taittoi
- kelle siinä enää kutominen maittoi!

Iltahuvia meillä on ollut sentään,
sitä kieltää taida ei meistä kenkään:
naamiaista, illanviettoa, Sveitsin-iltaa,
yli kurssien ne rakensivat siltaa.

Ohjelmassa meillä on ollut myös kulttuuri,
mutta sen nälkä ei tunnu olevan suuri.
On yhdessä pohdittu paljon myös rauhaa.
Onneksi maailman meteli ei sentään täällä pauhaa.

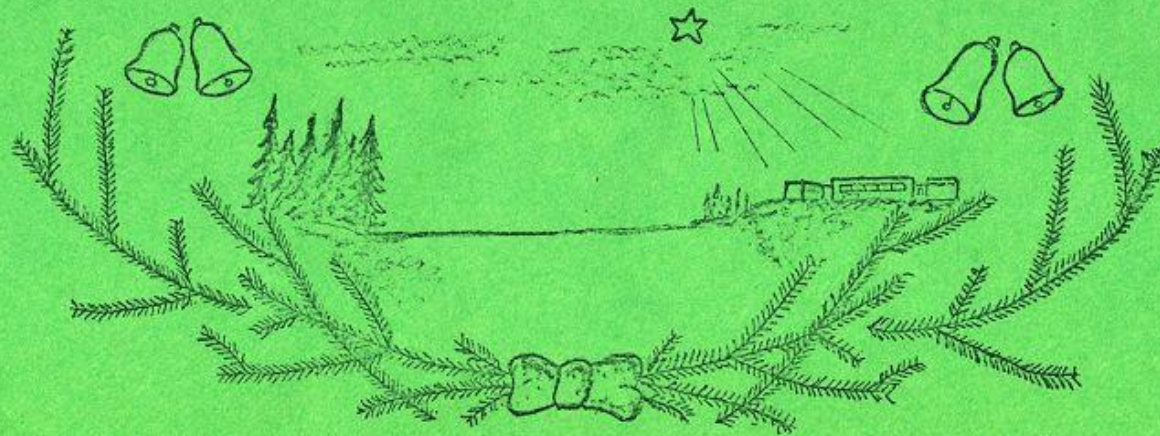
Monen mieluisiin muistoihin liittyy järvi ja ruskoinen taivas,
kyllä sellaisin hetkin unohdit vaivas.
Kun päivä oli harmaa ja mieli musta,
haki monikin Rossosta lohdutusta.

Joulukuun päivät taloon toivat
myyjäiset suuret, monien ahkeroimat.
Rahankeruuta oppilaat toimella jatkaa,
monet miettineet ovat näet opintomatkaa.

Monenlaista kokeneet olemme menneen syksyn myötä,
on siihen sisältynyt iloa, vaivaa ja työtä.
Yhteiselomme meitä opettaa, jokainen siinä oppia saa
elintilaa toiselle antamaan, toisen huolia kantamaan.

On edessämme tänään rauhan juhla, jouluku,
sen kunniaksi lomaa saa koko koulu.
Joulun rauhaa, iloa, hyviä hetkiä
näin toivotan ja lomalla kirjallisuuteen riemukkaita retkiä!

Mirjami

OPISTON JOULU

Järvenpää 1982

Toimitus: Mirjami Antola

Orvokki Harjuvaara

Yrjö Launonen

Piirroksat: Kaisa Kivimäki

Arvo Yrjölä